

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Sect. 3. Quomodo D. Iosephus opere colendus?

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

Tertiò, ad triginta minores globulos, ex quibus conficiuntur tres Decades, dicitur ad singulos: *Ave Ioseph Fili David, Iusse, Vir Marie, de qua natus est IESVS. Sancte Ioseph, Pater IESV, ora pro nobis peccatoribus, nunc, & in hora mortis nostrae. Amen.* Hæc de veneratione Oris.

SECTIO III.

Quomodo Divus Iosephus Opere colendus?

XXVII. **S**acrificium, & ea quæ ad illud referuntur (Templa, Altaria, Sacerdotes) cum sit actus latriæ soli Deo debitæ primus & summus, ei etiam soli debetur, ut constat primò ex Scripturâ Exodi cap. 22. *Qui sacrificat Diis eradicabitur præterquam Domino soli.* Secundò, ex doctrinâ Sancti Augustini lib. 10. de Civit. Dei cap. 4. & omnibus Patribus. Tertiò, ex praxi Ecclesiæ, non enim Sanctis Sacrificium offerimus, sed soli Deo, licet in commemoratione omnium Sanctorum, qui ei placuerunt ab initio mundi.

XXVIII. Præter hunc autem actum exteriorum in hac cultus latriæ specie, vix ullam in aliis diversitatem reperies, quæ secernere possis, hunc cultum esse Dei, vel istum esse Sancti: Nam incurvamus v. c. & genuflectimus coram Deo & coram Sanctis, immò etiam coram Regibus & Principibus, quemadmodum & Abraham fecit coram Deo Genes. cap. 17. coram Angelis Genes. cap. 18. & coram Populo terræ, ibid.

XXIX. Differentia tamen est inter illos actus exteriores quatenus tendunt in Deum, & quatenus tendunt in Sanctos, puta Deiparam, & Divum Iosephum: sed differentia illa in his, est ex parte actus interioris, à quo proficiscuntur: Nam cæteri actus, excepto Sacrificio, v. c. genuflectiones, incurvationes, cameuniæ, jejunia, elemosynæ, communiones, peregrinationes, ceræ, qui omnes sunt Deo, & Sanctis communes, dicuntur actus latriæ ut tendunt in Deum, quia procedunt ex apprehensione summæ & infinitæ excellentiæ Dei, & ex summâ

voluntatis nostræ in illius conspectu inclinatione: Dicuntur verò actus dulciæ quando procedunt ex apprehensione excellentiæ minoris illâ, majoris tamen quàm sit simpliciter & merè humana.

Quare de hâc veneratione, seu cultu per actus exteriores, in quantum D. spectat Iosephum, vix quidquâ habemus dicendum præter illa quæ de aliis Sanctis in univertum: Cum enim non possit assignari diversitas inter cultum Dei & Sanctorum eius (qui tamen sunt essentialiter & specie distincti) ex parte istorum actuum exteriorum, & secundum se consideratorum, dempto (ut dictum est) Sacrificio, quantum minus poterit assignari inter cultum Sancti & Sancti, qui sunt in eadem specie.

Quia tamen & hi possunt procedere ex intensiori & majori inclinatione voluntatis quàm illi, ob majorem videlicet hujus quàm illius Sancti excellentiam, ejusque apprehensionem, ideò possunt etiam cultus externi Sanctorum inter se diversificari ratione actuum interiorum diversorum à quibus procedunt: quæ quidem diversitas poterit etiam dupliciter notari in ipsis actibus externis: primò quidem sient plures & perfectiori modo, quia nimirum ex majore & extensiori affectu & zelo: Secundò, quod frequentius repetentur & multiplicabuntur ex eodem principio, quia ubi major affectus & zelus, ibi minus tedium & major dispositio ad agendum: & his modis debet prevalere cultus exterior, seu per opera, quem Divo debemus Iosepho, ut scilicet plura fiant in illius honorem, & perfectius, ac etiam frequentius, ex majore & intensiori affectu, quàm per totum hoc Opus satis fecimus manifestam.